

Török Gábor elemez - Mit írt alá Orbán Viktor?

2011 december 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Csupa jó hírt közöltem Barroso úrral – mondta pikírten csütörtök esti interjújában Orbán Viktor, amikor beszámolt arról, hogy elutasító választ küldött az uniós bizottsági elnöknek.

Miután az el?z? bejegyzésben részletesen elemeztem a racionális mérlegelés szempontjait, most csak egy – és nem is a legfontosabb – kérdésre koncentrálok: biztos, hogy Barroso nem örül ennek a válasznak?



Ha igaz az, amit a miniszterelnök az interjúban állított, nevezetesen, hogy az IMF-tárgyalásoknak nem kell nagy feneket keríteni, mert tulajdonképpen „nincs szükségünk a pénzre” és valójában „nem akarunk felvenni hitelt”, akkor a magyar kormányf? okkal lépte meg azt, amit politikai ösztönei diktáltak. Ha nem létszükséglet a megállapodás, ha a megállapodás hiánya nem jár katasztrofális következményekkel, akkor Orbán azt tette, amit ebben a helyzetben a politikai racionalitás alapján tennie kellett. Egy politikus, aki politikáját a nemzeti szuverenitás fogalma köré építette, s aki számos alkalommal eljátszott már a Moszkva-Brüsszel összehasonlítással, komoly politikai sérülések nélkül nem hódolhatott volna be Barroso „er?sen ajánlott” kérése el?tt.

Egészen más a helyzet, ha más a helyzet. Ha az a hitel igenis kell az országnak, ha a megállapodás nélkül jöv? évben cs?dközeli állapotba kerülhet az állam, akkor mindjárt más megvilágításba helyezhetjük Orbán döntését. Ebben az esetben a ma még talán ünnepelt karakánság holnapra könnyen önfej?ségnek, ostobaságnak t?nhet – olyannak, amely a döntés meghozójának is több fejfájást okozhat, mint amit egy mostani hátraarc eredményezett volna. S?t – és ez az a gondolat, ami most itt foglalkoztat – nem is csak a magyar kormányf? döntése látszik másképp, Barroso kiinduló feltételeire is érdemes lehet másképp tekinteni.

Hangsúlyozottan gondolatkísérlet következik. Tételezzük fel egy pillanatra, hogy az európai politika irányítóinak valóban elegük lett Orbán Viktorból, miként ezt jobbról és balról is - más kontextusban - gyakran mondják. De vajon hogyan tudják elérni, hogy a miniszterelnök megbukjon? A kétharmados többség stabilnak látszik, Brüsszel pedig tényleg nem Moszkva, hogy parancsára vezet?t cseréljen egy ország. Mit kell hát tenniük? Olyan helyzetet el?állítani, amelynek a végén nem marad más választása a kormányf?nek, mint a távozás. Egy okosan kigondolt csapda kell tehát, amibe Orbán Viktor szépen belesétál.

Barroso feltehet?en tisztában volt azzal, hogy a magyar kormányf? el fogja utasítani az ultimátumát. Régóta ismeri ahhoz Orbánt – ne feledjük, egy pártszövetség tagjai -, hogy ne tudja: a magyar politikusnak nem er?ssége a reálpolitika akkor, ha döntési önállóságának kétségbevonásáról van szó. Ha az európai politika irányítói úgy hiszik, hogy Magyarország a hitel nélkül el?bb-utóbb finanszírozhatatlanná válik, akkor nem kell mást tenniük, mint a megállapodás felé vezet? úton egy olyan feltételt megfogalmazni, amit ugyan egy reálpolitikus talán teljesítene, de amir?l okkal gondolhatják, hogy Orbán gyomra nem vesz be akkor sem, ha esetleg még fel is ismeri a helyzetben rejl? veszélyeket.

Innen már csak jó rendezés és ügyes szereposztás kell. A levél kiszivárog, a válasz pedig hatalmas nyilvánosságot kap. Mindenki számára manifesztálódik, hogy a kormányf? nem enged. Elszánt hívei nagyon elégedettek lesznek, a gazdasági zuhanástól fél?k hatalommániás ?rültnek látják. A tárgyalások – éppen Orbán ellenállása és az unió mozdíthatatlansága miatt - nem haladnak, az ország viszont a fizetésképtelenség felé sodródik. S eljön egy pont, amikor már csak két választási lehet?ség marad: ország-világ el?tt látványos önfeladással könyörögni, az eredeti feltételeket eminens tanuló módjára teljesíteni, vagy a falnak vezetni az országot. S bár Magyarországnak egyáltalán nem mindegy, melyiket választja, a politikusnak tulajdonképpen mindkét esetben vége.

Ismétlem: ha valóban „nincs szükségünk a pénzre”, az egész gondolatkísérlet értelmetlen, a kormányf?i döntés pedig érthet?. Ellenkez? esetben viszont még az is benne van a kalapban – err?l szólt a gondolatkísérlet -, hogy Orbán a válaszlevéllel együtt - butaságból vagy tudatosan - saját "halálos ítéletét" is aláírta. Hamarosan kiderül.

Török Gábor - http://torokgaborelemez.blog.hu/



Ajánló